

**UCHWAŁA NR XXX/454/26
RADY MIEJSKIEJ CIESZYNA**

z dnia 26 sierpnia 2026 r.

w sprawie skargi osoby fizycznej z dnia 28 maja 2026 r. na II Zastępcę Burmistrza Miasta Cieszyna

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm.), art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 231 § 1 i 232 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2025 r., poz. 1691)

**Rada Miejska Cieszyna
uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznać Radę Miejską Cieszyna organem niewłaściwym do rozpatrzenia skargi osoby fizycznej z dnia 28 maja 2026 r. na II Zastępcę Burmistrza Miasta Cieszyna i przekazać ją Burmistrzowi Miasta Cieszyna do rozpatrzenia zgodnie z właściwością.

§ 2. Faktyczne i prawne uzasadnienie rozstrzygnięcia zawartego w § 1 zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierzyć Przewodniczącemu Rady Miejskiej Cieszyna, zobowiązując go do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej Cieszyna

Janusz Kolder

Uzasadnienie

W dniu 28 maja 2026 r. wpłynęła skarga osoby fizycznej na II Zastępcę Burmistrza Miasta Cieszyzna, która zarzucała II Zastępcy Burmistrza Miasta Cieszyzna *klamstwa, mówienie nieprawdy, wprowadzanie w błąd Radnych Rady Miejskiej Cieszyzna nie uczestniczących w posiedzeniu Komisji Finansów w dniu 26 maja br., wprowadzanie w błąd mieszkańców Cieszyzna, wprowadzanie w błąd Osoby obserwujące transmisję z Sesji RM Cieszyzna w dniu 27 maja – w trybie on-line, zarzucanie mi kłamstwa, podrywanie mojego autorytetu, mojej wiarygodności*. Skarżący dalej wskazał, że na sesji w dniu 27 maja 2026 r. odniósł się do wypowiedzi byłego Burmistrza Miasta Cieszyzna dr Bogdana Ficek w trakcie posiedzenia Komisji Finansów RM Cieszyzna w dniu 26 maja br. – że ostro skrytykował zachowanie Przemysława Majora, Wiesława Kluz i Pani Skarbnik Miasta. W drugiej części swojej wypowiedzi ostro skrytykował pracę Rady Miasta Cieszyzna pod kątem wiedzy i kompetencji Radnych Miasta Cieszyzna. Skarżący podał, że do Jego wypowiedzi odniósł się II Zastępca Burmistrza Miasta Cieszyzna, który zaprzeczył jakoby dr Bogdan Ficek oprócz pierwszych pytań na Komisji wypowiadał się również na końcu Komisji, a w trakcie posiedzenia Komisji wyszedł z Komisji i nie mógł słyszeć tej wypowiedzi. W związku z tym Skarżący uznał swoje zarzuty – wskazane wyżej – za zasadne.

Burmistrz Miasta Cieszyzna złożył w dniu 10 czerwca 2026 r. wyjaśnienia, w których stwierdził, iż *II Zastępca Burmistrza Miasta jest pracownikiem samorządowym zatrudnionym na podstawie powołania. Zgodnie z przepisami ustawy o pracownikach samorządowych czynności z zakresu prawa pracy wobec zastępcy burmistrza wykonuje burmistrz jako jego przełożony. Mając na uwadze powyższe, II Zastępca Burmistrza Miasta nie mieści się w zakresie podmiotowym art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, co oznacza, że Rada Miejska Cieszyzna nie jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowej skargi*.

Według art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego rada gminy jest właściwa do rozpatrzenia skarg dotyczących działalności wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Według zaś art. 11a ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym organem gminy jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta, zatem organem gminy nie jest zastępca burmistrza, który powoływany jest w drodze zarządzenia na podstawie art. 26a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Dodatkowo – zgodnie z ustawą o pracownikach samorządowych, wójt, burmistrz lub prezydent miasta wykonuje czynności z zakresu prawa pracy wobec swojego zastępcy (art. 7 pkt 1 ustawy o pracownikach samorządowych).

Zarzuty stawiane wobec II Zastępcy Burmistrza Miasta Cieszyzna w złożonej skardze, dotyczą wypowiedzi II Zastępcy, co powoduje, że nie można uznać, że jest to skarga na działalność samego burmistrza, który w danym przypadku wykonywałby swoje zadania upoważniając do tego swojego zastępcę. Skargę te należy potraktować, jako skargę na pracownika samorządowego, który w strukturze organizacyjnej urzędu zawsze podlega bezpośrednio burmistrzowi.

Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego:

Art.231. § 1. *Jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ.*

Art.232. § 1. *Organ właściwy do rozpatrzenia skargi może ją przekazać do załatwienia organowi niższego stopnia, o ile skarga nie zawiera zarzutów dotyczących działalności tego organu.*

§ 2. *Skargę na pracownika można przekazać do załatwienia również jego przełożonemu służbowemu, z obowiązkiem zawiadomienia organu właściwego do rozpatrzenia skargi o sposobie jej załatwienia.*

§ 3. *O przekazaniu skargi zawiadamia się równocześnie skarżącego.*

Ponieważ zatem skarga osoby fizycznej dotyczyła zachowania II Zastępcy Burmistrza Miasta Cieszyna, to Burmistrz Miasta Cieszyna - jako jego bezpośredni zwierzchnik, powinien rozpatrzyć skargę we własnym zakresie i w granicach posiadanych kompetencji.

Skarga było przedmiotem obrad Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyna w dniu 17 sierpnia 2026 r.

Komisja biorąc pod uwagę treść skargi, której zarzuty w całości odnosiły się do II Zastępcy Burmistrza Miasta Cieszyna, pisemne stanowisko organu wykonawczego, stanowiska wyrażone podczas obrad Komisji oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy, opowiedziała się za przekazaniem skargi do załatwienia zgodnie z kompetencjami Burmistrzowi Miasta Cieszyna.

Wobec powyższych okoliczności, w szczególności treść zarzutów skargi, obowiązujące przepisy i stanowisko zajęte przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miejska Cieszyna w zakresie skargi na II Zastępcy Burmistrza Miasta Cieszyna, uznała się za niewłaściwą i przekazała skargę do załatwienia podmiotowi właściwemu – Burmistrzowi Miasta Cieszyna.

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.